

Hudba je přirozenou součástí mého života

Pracovitá, obětavá, plná energie, nadšená hudebnice, výborná pedagožka. Mgr. Markéta Rosová Prudíková, Ph.D., působí jako učitelka českého jazyka a hudební výchovy na velkomeziříčském gymnáziu devět let, zároveň je absolventkou této školy. Obory, které vyučuje, vystudovala na PedF MU v Brně. Když byla v roce 2014 obnovena činnost pěveckého sboru, stala se jeho sbormistryní a v neuvěřitelně krátkém čase z něj vybudovala kvalitní těleso, které si již vydobylo několik ocenění. Zároveň také úspěšně připravila k maturitě z českého jazyka už čtyři ročníky maturantů.

Kdo vás k hudbě přivedl?

Hudba byla zcela přirozenou součástí mého života vždy. Především můj otec ovládá hru na několik hudebních nástrojů a celý život si jej pamatuji, jak buď píše nějaké noty, nebo někde hraje. Právě on mě asi v pěti letech začal učit na zobcovou flétnu, později přibyl klavír na ZUŠ ve Velkém Meziříčí u paní učitelky Doležalové a soukromé hodiny zpěvu u paní učitelky Fučíkové v Jihlavě, další hudební aktivity na sebe pak nenechaly dlouho čekat.

Jak vzpomínáte na léta strávená v gymnaziálních lavicích?

Vzpomínám na ně moc ráda. Všeobecné zaměření školy mi vyhovovalo, líbilo se mi otevřené prostředí, navíc jsem tam potkala mnoho zajímavých lidí.

Bylo ve vašem ročníku hudebních nadšenců víc?

Hudebních nadšenců bylo hned několik. S několika spolužáky jsme zpívali ve vokálním uskupení Za5 Kvintet, kde jsem sbírala první zkušenosti s vícehlasým zpěvem, uskutečnili jsme mnoho koncertů a byla to moc hezká zkušenost.

Proč jste si vybrala jako další obor český jazyk a literaturu?

Mám velmi ráda umění a chtěla jsem, aby s ním byl spjatý i můj druhý obor. Líbí se mi zabývat se knížkami a příběhy, které nabízejí. Baví mě i tvárnost a bohatost jazyka.

Když jste začala studovat obor ČJL-HV na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, věděla jste, že se chcete věnovat vzdělávání dětí a mládeže?

Vůbec ne. Chtěla jsem pracovat sama na sobě a zlepšovat se. Říkala jsem si, že pak se uvidí. Ke konci studia už jsem ale „viděla“, že by mě tato cesta lákala a rozhodla jsem se to zkusit.

Dáváte některému z vystudovaných oborů přednost?

Blíže mám k hudbě, ale v praxi mi právě tato kombinace vyhovuje. Myslím, že se tu ideálně doplňuje tvořivá, emocionální i racionální složka. Oba obory mám ráda.

Vím, že se v oblasti hudby stále vzděláváte...

Snažím se o to. Nyní hlavně v oblasti sbormistrovství, které mě momentálně opravdu baví a kde cítím, že se můžu ještě hodně naučit. V létě jsem se už podruhé účastnila týdenního semináře Klubu sbormistrů, který nabízí velmi intenzivní program ve všech oblastech, jež

sbormistr potřebuje: dirigování sboru, hlasová výchova a hlasová hygiena, metodika práce s pěveckým sborem, dramaturgie pěveckých vystoupení, výběr repertoáru. Velmi cenné je také setkání s dalšími sbormistry, možnost vyměňovat si noty, sdílet zkušenosti, zjistit, jak fungují další sbory. Kromě toho se samozřejmě snažím seznamovat s odbornou literaturou a věnovat se i dalším oborům. Zajímají mě varhany, i když na ty mám teď jen velmi málo času, a celý život se věnuji zpěvu.

Co je na vaší práci nejnáročnější?

Všechno to, co není vidět. Hodiny příprav. Nejvíce práce dají přípravy do pěveckého sboru, najít vhodný repertoár trvá dlouho a získat písně někdy ještě déle. Některé je navíc nutné ještě upravit. Každá píseň se musí promyslet a teprve potom je možné ji nacvičovat.

A co vás naopak nejvíc těší?

Když se ty hodiny příprav zúročí a něco pěkného se vznikne. Když funguje spolupráce se studenty. Když se poprvé podaří nová skladba. Je toho spousta, moje práce přináší mnoho krásného.

Obnovený pěvecký sbor působí na gymnáziu poměrně krátce, přesto jste už se svými svěřenci dosáhla mnoha úspěchů.

Sbor mi dělá velkou radost. Funguje teprve pátým rokem, přesto už jsme třikrát soutěžili v krajském kole celostátní přehlídky středoškolských pěveckých sborů Opava cantat, kde jsme získali jednu stříbrné a dvakrát zlaté pásmo s právem postoupit do celostátního kola. Letos v listopadu jsme se tak už podruhé podívali do celostátního kola v Opavě, kde jsme si vyzpívali zvláštní cenu poroty za zvukovou barevnost zvláště mužských hlasů a mimořádně povedenou interpretaci tradicionálu Aya ngena. Letošní ročník byl již desátý, současně se soutěž naposledy konala v Opavě, od příštího roku se stěhuje do Hradce Králové. Je to moc hezká akce, jejímž základem jsou vystoupení ve dvou kategoriích. Je tak možné porovnat síly s jinými sbory, vyměňovat si zkušenosti s dalšími sbormistry. Velmi cenné jsou potom konzultace s odbornou porotou. Kromě toho je pro sbory připraven bohatý program. Vyslechli jsme koncert loňského absolutního vítěze přehlídky, sboru Artep z Orlové, sami jsme zazpívali na výchovném koncertu v jedné opavské základní škole a zpěváci ze všech zúčastněných sborů secvičili společné skladby. Víkend v Opavě byl plný zážitků a emocí a myslím, že jsme si jej velmi hezky užili.

Kromě soutěžních vystoupení pravidelně pořádáme i samostatné koncerty a snažíme se zapojovat také do kulturního života školy i našeho města.

Jak je to se zájmem o sborový zpěv mezi studenty?

To je různé. Někdy je zpěváků méně, jindy více. Někteří přijdou sami, jiné je třeba přesvědčit. Do sboru chodí mladí lidé nejrůznějších zájmů a povah, je to skutečně pestrá směsice. A právě lidé dělají pěvecký sbor. Momentálně se ale sešla vynikající parta talentovaných a bezvadných lidí. Těší mě také, že se podle svých časových možností vrací i bývalí absolventi a občas si s námi zazpívají.

Jak vybíráte repertoár? Máte oblíbené skladby?

Snažím se, aby tam bylo od každého něco. Trochu lidových písní, protože patří k základu naší hudebnosti, navíc jsou k dispozici skutečně překrásné a nápadité aranže. Občas zařazuji něco ze staré hudby, což je sice náročné, ale je možné se na tom mnoho naučit. Vybírám také africké lidové písně a různé spirituály, ty jsou často velmi energické a rytmické, což nám vyhovuje. V neposlední řadě jsou v repertoáru písně populární hudby, které jsou mladým lidem blízké.

Kde vás mohou čtenáři v nejbližší době vidět a slyšet?

15. a 16. prosince budeme zpívat na tradičním vánočním koncertě v Jupiter klubu a potom nás na Nový rok čeká vystoupení na náměstí před ohňostrojem.

Máte při svém vytížení čas na záliby?

Času už mnoho nezbývá, ale snažím se občas pár minut vyšetřit – na knížku, kolo, procházku, výlet, kamarády, ...

Děkuji za rozhovor a přeji hodně úspěchů v osobním i profesním životě.

Dagmar Handová

Fotopříloha – 1. a 2. foto Adam Šťastný, 3. foto archiv pěveckého sboru GVM

